

Dr. felsőbátkai Bátky Kázmér csendőr százados

Összeállította leánya, Czupy Józsefné, szül. Bátky Éva, 2017.

felsőbátkai Bátky Kázmér Tivadar: született Kocs (Komárom megye), 1911. április 28-án
meghalt: München 1970. aug. 21-én.

Édesapja: felsőbátkai Bátky József, adóügyi jegyző (szül. Kocs, 1882.9.20., meghalt Budapest, 1951.11.23.).

Édesanyja: Dúcz Eszter, községi óvónő (szül. Kocs, 1879.8.12., meghalt Budapest, 1963.11.27.).

Testvére: Dr. Bátky (István) Elemér, orvos (szül. Kocs, 1909.2.21., meghalt München, 1981.11.15.).

Házasságkötés: Szombathely 1940. október 3-án.

Neje: Kuti Etelka (szül. Szombathely, 1921.4.29.). **Édesapja:** Kuti Gyula gyermekmenhelyi gondnok (szül. Csanádpalota, 1878.3.5., meghalt Szombathely, 1934.7.19.). **Édesanyja:** Körmendy Jolán (szül. Szombathely, 1894.8.25., meghalt Szombathely, 1977.9.8.).

Gyermekei: Éva (szül. Szombathely, 1941.7.18.).
Tibor (szül. Dés, 1943. tavaszán, de két nap múlva meghalt).
Zsuzsanna (szül. Rheinbrohl (Németország), 1950.6.9.).

Önéletrész

Nevem: felsőbátkai Bátky Kázmér Tivadar

Születtem: Kocson, 1911. április 28-án

Vallásom: református

Apám neve: Bátky József

Anyám neve: Dúcz Eszter

Iskolai végzettségeim:

Elemi iskola, Kocs.

Református gimnázium, Tata.

Károli Gáspár Református Egyetem Jogtudományi Kar, Budapest.

Pécsi Tudományegyetem Jogtudományi Kar, Pécs.

Jogi és államtudományi doktorrá avatás a pécsi jogon 1936. január.

Katonai szolgálat: 1932 -1933.

Belépés a csendőrség kötelékébe: 1935.

Kiképzés a Ludovika Akadémián.

Előléptetés: csö. hadnagy 1936. január 1.

Előléptetés: csö. főhadnagy 1939. november 1.

Beosztás: Szombathely III. kerület közlekedési osztály 1941. július 1.

Áhelyezés: Dés, Közlekedési szárny .

Előléptetés: csö. százados 1942. március 31.

Kinevezés: Dés, Közlekedési szárnyparancsnok.

Kinevezés: 1944. őszén jármű műhely parancsnok, Budapest

Visszavonulás és kitelepítés: Braunaun keresztül (1945. április 19.) Münchham bajor községbe. Itt cipőkészítéssel gondoskodtam családom fenntartásáról.

1948-ban családommal átköltöztem a rajnaparti Rheinbrohl községbe, ahol egy teherautó szállítási céget alapítottam.

1958-ban feladtam a szállítási céget és gépkocsieladó lettem a neuwiedi Opel képviseletnél.

1959 nyarán átköltözök családommal Hamm városába, ahol gépkocsieladó lettem az ottani

Volkswagen képviselőnél.

1965 nyarán beteg lettem. Súlyos vérszegénységem kedvezőbb orvosi ellátási lehetősége érdekében feleségemmel Münchenbe költöztem ahol öt éven keresztül kisebb-nagyobb megszakítással kórházban feküdtem.

Utolsó feladatomban egy svájci cég kirendeltségének vezetése volt.

1970 június havában vettem egy öröklakást München-Unterhachingban, ahova beköltözködtünk.

A következő eseményeket édesanyám segítségével állítottam össze.

Amikor édesapám eredményesen letette a jogi szakvizsgát, meglátogatta nagybátyját, felsőbátkai Bátky József csendőr őrnagyot, aki nagyon örült a találkozásnak. Mindjárt kérdezte: "Mennyire vagy a jogi tanulmányaiddal?" „Itt a kezemben a diploma.” válaszolta Édesapám nagybátyja erre mondta neki, hogy a csendőrség jogászokat keres csendőrtiszti kiképzésre. Ha édesapámnak kedve lenne, jelentkezzen. Három évi kiképzés után hadnaggyá avatják. Ezt a tanácsot örömmel és köszönettel követte. Így lépett be sikeres kiképzése után a csendőr tiszti karba.

Jobbról: Bátky Kázmér és bátyja Elemér.

Balról: Bátky Kázmér és bátyja Elemér.

Bátky Kázmér egyetemi hallgató, 1935.

A Szt. László 4. honvéd gyalogezred karpaszományosai. Győr, 1933.

Hátul balról: Farsli Imre, Sebestyén Béla, Fritz Miklós, Ragó István. Elöl balról: Jónás László, Kelen Jenő, Szabó Antal, Bátky Kázmér, Kádár József.

Katonai szolgálat a Szt. László 4. honvéd gyalogezredben. 1932 -1933.

Hátul balról: Ragó István, Sebestyén Béla, Farsli Imre, Bátky Kázmér. Elöl balról: Fritz Gyula, Molnár Imre, Kócsér Béla.

Dr. Bátky Kázmér szüleivel és Elemér bátyjával, Kocs.

Hátul baloldalon: Dr. Bátky Kázmér szüleivel és barátokkal, Kocs.

Első állomása Szombathely volt, ahol egy rendezvényen („Erdélyi tea”) ismerkedett meg édesanyámmal, Kuti Etelkával, aki akkor még iskolába járt. Az ismeretségből komoly kapcsolat lett, s hamarosan eljegyzés. Az esküvő röviddel édesanyám érettségi vizsgája utánra volt tervezve. Ez az időpont azonban kitolódott, mert vőlegényét parancsnokával együtt s édesanyám nagybátyját, Körmendy Árpád csendőr alezredest is Erdélybe vezényelték az erdélyi bevonulás alkalmából. Ezt követően, 1940. október 3-án Szombathelyen kötöttek házasságot.

Szüleim esküvőjük után anyai nagyanyám szombathelyi házába kötözködtek, ami a csendőrlaktanya utcájában feküdt; az ifjú pár a nagy lakás utcafrontonti részébe, míg nagyanyám a kertre néző 2 szobás összkomfortos lakásba. Ebben a lakásban születtem én, Éva, mint első gyermekük 1941. július 18-án. Édesapámat Szombathelyről 1941 őszén, Erdély visszacsatolása után Désre helyezték át, ahova családjával együtt átköltözködött.

Dr. Bátky Kázmérné Etelka, Éva leányával, Szombathely 1941. július 31.

Hátul balról: Kuti Gyula és édesapja, Elöl balról: Kuti Gyuláné szül. Körmendy Jolán, Kuti Gyula édesanyja, és Kuti Etelka, Szombathely 1921.

**Dr. Bátky Kázmér főhadnagy nejével
(szül. Kuti Etelka), Dés.**

Dr. Bátky Kázmér csendőr százados, Dés 1942.

Dés 1942. március. A vasutállomáson a bajtársak és feleségeik búcsúznak Sárváry Jenőnéől (Sarolta) amint követi férjét Kassára. Balról: Maczky László, ?, Sárváryné Sári, Bodáné Stefánia, ?, Maczkyné Erzsébet, Dr. Bátkyne Etelka, Dr. Bátky Kázmér, Dr. Boda József és Kulifay László.

Dr. Bátky Kázmér Etelka nejevel és Éva leányával, Dés 1942.

Baloldalt: Dr. Bátky Kázmér barátokkal Erdélyben, 1942.

Szolgálat Erdélyben. Jobboldalt: Dr. Bátky Kázmér.

Jobboldalt: Dr. Bátky Kázmér.

Désen, 1943 tavaszán született Tibor kis fiuk, aki azonban 2 napos korában meghalt. Édesapám mint közlekedési szárnyparancsnok bejárta Erdélyt s idejében látta a harctér közeledését a velejáró nagy veszélyekkel. Előrelátóan családját Szombathelyre küldte. Útjuk Szatmárnémetin és Budapesten keresztül vezetett. Szatmárnémetin bombatámadás érte őket, de családja szerencsére túlélte. Én mint kisgyerek így meséltem nagyanyámnak ezt a szörnyü eseményt: "A vonat egyszer csak a jobb kerekeken ált, míg színes lángok estek az égből".

Bátky Éva, 1943. december 24.

Balról: Dr. Bátky Kázmérené, nővére Tuba Lászlóné (Kuti Márta), Kuti Gyuláné (Körmendy Jolán) és Bátky Éva.

Édesapámat 1944 őszén Désről Budapestre helyezték át, ahol a csendőrségi jármű műhely parancsnoka lett. 1944 karácsonyán a szovjet haderő már körülzárta a Budapesten tartózkodó magyar és német csapatokat. Édesapámnak mégis sikerült a fővárost elhagyni és a Szombathelyre települt parancsnokságra bevonulni. Itt rövid ideig együtt volt családjával.

Pont a Csendőrnapon, 1945. február 14-én egy családkitelepítő vonatszerelvényt elhelyezve, Németország felé indított. Bútorokon kívül mindent vihettünk magunkkal. Édesanyámanak sikerült még a varrógépét is elvinni magával, ami később kiváló szolgálatot tett nekünk. Bajorországban, Münchham falucskába lettünk kitelepítve. Édesapám is ide került s most megint együtt lehetett a kis család. Itt éltük át az amerikai megszállást. Egy kocsmá nagy termében több családdal voltunk elhelyezve. Családonként egy matrac fekvőhelyünk volt, közös tűzhely, egy közös lavór, közös WC a kertben. Így vártunk további sorsunkra.

Amíg tartott saját pénzünk, addig minden rendben volt. Csupán amikor elfogyott, jöttek a problémák. Nekem tej kellett, amit venni kellett. Pénz híján kezdődött a cserevásárlás. Ruhaneműt, szőnyeget adtunk cserébe a falusi lakosságnak, amiért élelmiszert kaptunk. De más probléma is adódott. „Évike kinőtte a cipőjét” mondta édesapám egy napon férjének. Mivel cipőkészítéshez bőr nyersanyagunk volt, édesapám elment a falusi szusterhoz és kérte, mutassa meg neki, hogy hogyan kell cipőt készíteni. A cipész ebbe beleegyezett. Így lett egy csendőr századosból cipésmester! Három hét múltán úgy gondolta édesapám, hogy nekifoghat a vállalkozásnak. Valahogyan kerített egy helyiséget egy kecske istálló felett, ahova befért egy fekvőhely, és az ablak elé a szuster szerszámai is. Azaz, épp hogy csak helye volt a varrógépnek, a munkaasztalnak és egy tűzhelynek. Itt készült el az első pár cipő. Én boldogan rögtön fel is vettem. Amikor belépetem a lágerba új

cipőmben, ez mindjárt feltűnt. „Évike honnan kaptad ezt a szép cipőt?” kérdezték. „Édesapám csinálta” válaszoltam büszkén. Másoknak is volt bőryanaga s nagy lett az érdeklődés új cipők iránt. Így indult el édesapám cipészete. A "Pfaff" gyártmányú varrógéphez, amin a cipők bélését damaszt abroszokból varrta, csupán egyetlen egy tűje volt. De ez kitartott hála Istennek 200 pár cipő készítéséhez.

Miután a cipészetből elege lett édesapámnak, 1948 tavaszán nyakába vette az országot, keresve hogy hol és mivel lehetne kenyeret keresni. Németország javarésze romokban hevert, amit fel kell építeni, gondolta édesapám. Ehhez építőanyag kell, amit a téglagyárakból teherautón kell szállítani. Felismerte, hogy jövője lenne egy teherautó szállítási vállalat megalapításának, ami, mint gépkocsi szakembernek a szakmájába is vágott volna. A Rajna völgyében, Koblenz város környékén, egy rég kialudt vulkán egykori kitörésénél az egész vidéket tajtékkövel (Bims) fedte be. Ez a porózus vulkánkö cementtel keverve kiváló alapanyag építkezési téglák készítésére. Édesapám talált is egy téglagyárost, akinek nagy szüksége volt cementre. Most már csak egy teherautó kellett a szállításhoz. Erről a téglagyáros barátja gondoskodott, aki kérésére összeszerelt édesapámnak egy 8,5 tonnás Kaelble teherautót. Fizetésül elfogadta édesanyám briliáns gyűrűjét és megmaradt perzsaszőnyegeinket. Így települt át a Bátky család Bajországból a Rajna mellett fekvő Rheinbohl községbe. Édesanyám hívására ide költözött 1949-ben nagybátyja is, Körmendy Árpád csö.g.alezredes is, nejevel együtt.

Bátky család, Rheinbrohl 1948.

Az "Éva-Zsuzsa Spedition" egyik Kaelble pótkocsis teherautója, 1955

Balról: Körmendy Árpád és neje, egy barátnő, Dr. Bátky Kázmérné és férje, Elöl: Bátky Éva, Rheinbrohl.

Balról: Dr. Bátky Kázmérné és férje, Körmendy Árpádnéval, Rheinbrohl 1955.

Balról: Körmendy Árpádné, Dr. Bátky Kázmér és neje, Rheinbrohl 1956.

Rheinbrohlban született meg 1950. június 9-én Zsuzsi hugom. Először bérbe laktunk, később családi házat építtetett édesapám, s megalapította az „Éva-Zsuzsa Spedition” nevű szállítási vállalatát. Az első teherautót továbbiak követték. Végül is 7 pótkocsis teherautóval szállította a bimsztéglákat a Ruhrvidékre (Nordrhein-Westfalen), Németország ipari központjába, ahonnan hozta a cementet a környékbeli téglagyáraknak. Ez borzasztóan kimerítő munka volt. Vasárnap estétől szombat estig szállították a téglát a Ruhr vidékre, s onnan visszafordultával a cementet hozták vissza, oda-vissza, egész héten át. Éjjel-nappal a teherautóban éltek, ott is aludtak a vezetőfülke hálórészében. Ezt az iramot nem sokáig bírta édesapám. Üzemét 1958-ban feladta és személygépkocsi eladói munkát vállalt a közeli Neuwied város Opel képviselőjénél.

Szüleim 1959 nyarán véglegesen feladták rheinbrohli otthonunkat s átköltöztek Hamm városába (Nordrhein-Westfalen), ahol édesapám az ottani Volkswagen képviselőnél gépkocsieladó állást kapott.

Továbbképzés a Volkswagen gyárban. Dr. Bátky Kázmér elől balról a harmadik, Wolfsburg 1960. máj. 6.

Én 5 évet a nonnenwerthi ferences nővérek gimnáziumában tanultam, s másfél évet Reimsben a nővérek franciaországi partner gimnáziumában. Az iskolaszünetekben Angliában fejlesztettem angol nyelvismereteimet. Egy bonni nyelviskolában megszereztem a francia kereskedelmi fordító és tolmács diplomát. Ezt követően Werl/Westf.-ben a kanadai NATO főparancsnokság személyzeti osztályán dolgoztam, mint tolmács. Öt év múltán, 1960-tól Hamm/Westf.-ban, az angol megszálló hadsereg gimnáziumában az igazgató asszisztense és tolmácsa lettem. Ez idő alatt tettem le az angol felsőfokú nyelvvizsgát, majd a tanítói vizsgát is. Az angol nyelvet 34 éven keresztül tanítottam, a franciát és a magyart igény szerint, különböző német "Népfőiskolákban" (Volkshochschule) Hammban, Münchenben s néhány kisebb bajor községben, lakásunk közelében.

Zsuzsi hugom Aalen/Westf.-ban járt német gimnáziumba, majd pedig a Magyar Burg Kastl Gimnáziumban érettségizett. Ő is tanítónő lett.

**Apu konyhaszolgálatban, Hamm
1965.**

**Balról: Bátky Éva és húga
Zsuzsanna.**

Bátky Zsuzsanna.

1965 nyarán édesapám lebetegedett. fehérvérűségből eredő súlyos vérszegénységgel kórházba került. Annak idején a Ruhr vidékén betegsége kezelési módja még nem nagyon volt ismeretes. Ezért még ebben az évben átköltözködtek szüleim Münchenbe. Az elkövetkező 5 évben édesapám egészségi állapota egyre rosszabbodott. Felváltva hol kórházban volt, hol pedig otthon.

Én megismerkedtem Czupy József okl. mérnökkel akivel 1967. augusztus 11-én a München melletti Unterhachingban házasságot kötöttem.

Zsuzsi hugom iskolát váltott és Burg Kastl-ban, a magyar gimnáziumban tanult tovább, ahol 1970-ben le is érettségizett. Édesanyám közben letette a varrónői mestervizsgát és rendszeresen varró tanfolyamokat adott. Ezzel bőségesen hozzájárult a mindennapi kiadások fedezéséhez.

1970 júniusában szüleim München-Unterhachingban vettek egy öröklakást, ahova be is költözködtek. Még ez év augusztusában édesapám ismét kórházba került teljesen legyengülve, nem volt már magánál. Egyik éjjel csodálatos módon ismét magához tért. Ekkor édesanyám, ágya mellett virrasztva, elkezdte hangosan imádkozni a Mi Atyánk-ot. Ezt édesapám is mondta vele, mondatról mondatra. Végül még hozzátette: „Uram kezébe adom lelkemet”. 1970. augusztus 17-én reggel visszaadta lelkét teremtőjének.

Felvételek édesapám temetéséről 1970. augusztus 21-én az unterhachingi temetőben.

Temetése 1970. augusztus 21-én volt Unterhachingban. Koporsóját a magyar nemzeti zászló fedte be. Sírját koszorúk és virágcsokrok borították be. Köztük a MKCsBK örökzöld koszorúja, magyar nemzeti színű szalagján "Szeretettel Bajtársaid" felirattal.

Am 21. August 1970 rief der Herr unseren
Gatten, Vater, Bruder

felsőbátkai
Dr. Kázmèr v. Bátky

Hauptmann a. D.

gestärkt mit dem Abendmahl im Alter von
59 Jahren zu sich.

In tiefer Trauer:

Etelka v. Bátky, geb. Kúti, Gattin
Zsuzsanna v. Bátky, Tochter
Eva Czupy, geb. v. Bátky, Tochter
József Czupy, Schwiegersohn
Agota Czupy, Enkelin
Dr. E. Stephan v. Bátky, Bruder
Mária v. Bátky, Schwägerin

Beerdigung: Friedhof Unterhaching, am
24. August 1970 um 14.00 Uhr

8025 Unterhaching

Fájdalommal tudatjuk, hogy 1970. augusztus
21-én a szeretett férj, apa és testvér

felsőbátkai
Dr. Bátky Kázmèr

szkv. m. kir. csendőrszázados

59 éves korában, úrvacsorában részesítve,
visszatért Teremtőjéhez.

Dr. Bátky Kázmérné, szül. Kúti Etelka
Bátky Zsuzsanna
Czupy Józsefné, szül. Bátky Eva
Czupy József
Czupy Agota
Dr. Bátky Elemér
Dr. Bátky Elemérné,
szül. Szentlőrinczi Mária

A megboldogultat 1970. augusztus 24-én
d.u. 2-kor az unterhachingi
temetőben helyezük örök nyugalomba.

Goerdelerstraße 12

felsőbátkai Dr. Bátky Kázmér százados 59 éves korában a németországi Unterhachingban 1970. augusztus 21-én hosszú betegség (fehérvérűség) után meghalt. Temetése ugyanott zajlott le igen nagy részvét mellett aug. 24-én.

1911-ben született a komárom-megyei Kocs-on, gimnáziumi érettségi után jegyzőgyakornokként dolgozott és folytatta jogi tanulmányait, közben 1932—33-ban katonai szolgálatot teljesített. 1936 januárjában doktorált és elnyerte a jogi és államtudományi doktori címet. 1937. január 1-én lépett a m. kir. Csendőrség kötelékébe, tanulmányait a Ludovika Akadémián és a budapesti csendőr lakatnyában folytatta. 1938. dec. 1-én avatták, mint hivatásos tisztt a közlekedési osztálynál, szolgált, utoljára Désen, mint közlekedési

szárnyparancsnok. Kiváló bajtárs volt, mind alárendeltjei, mind előjárói szerették és becsülték. Az összeomlás után a csendőr közlekedési osztály alakulataival az Inn melletti Müncham községben telepedett le. Nem tétlenkedett, cipész műhelyt nyitott és a cipészszakmában komoly gyakorlatra tett szert. Később Rheinbrohlban szállító vállalatot alapított. Később a Volkswagen és az Opel autógyárak képviselője volt. Utoljára Münchenben egy svájci cég kirendeltségét vezette. Egyre erősödő betegsége miatt a munkát korán abba kellett hagyja, igen sokat

Dr. Bátky Kázmér százados

szenvedett. A bajtársi összejöveteleket szorgalmasan és lelkesen látogatta, A MKCSBK-nak hűséges, áldozatos tagja volt, ahol csak lehetett, mindenütt segített.

Temetésén özvegye, gyermekei, veje, unokája, rokonai, barátai és csendőr bajtársai vettek részt. A MKCSBK hatalmas koszoruja a sírfőhelyén feküdt a gyászoló család koszoruja mellett. Személyében az egyik legértékesebb csendőr bajtársunkat veszítettük el.

Életünk további folyása édesapám elhunytá után.

Zsuzsi hugom az érettségi sikeres letétele után pedagógiai egyetemen tanult tovább és általános iskolai tanítónő lett. 1973. július 13-án férjhez ment Kunkel Gerhard tanító kollégájához. Két gyermekük született, Sascha és Nico. Zsuzsi hugom és férje már mindketten nyugdíjasok, Wassertrüdingenben (Bajorország) családi házukban élnek díjnyertes Sheltie fajtájú kutyáikkal.

Kunkel Gerhardné (Bátky Zsuzsanna) Wassertrüdingen.

Jobbról: Czupy Józsefné (Bátky Éva), és huga, Kunkel Gerhardné (Bátky Zsuzsanna), Hofolding 2014.

Mi ketten férjemmel Münchentől 22 kilométerre, Brunnthal / Hofolding-on vettünk egy családi házat. Ez részünkre minden szempontból kedvezőbb volt, mint Münchenben lakni, ahova dolgozni jártunk. Három gyermekünk született, Ágota, Christoph és Zsuzsanna.

Édesanyám hosszú egyedülléte után egy új élettársra talált, Farsang Mihályra. Ez az új kapcsolat azonban nem tartott sokáig, mert élettársa 1999. november 4-én elhunyt s ő ismét magára maradt. Szíve visszahúzta szeretett szülőhazájába, ahol egy kis öröklakást vett Budapesten a Fehérvári út egy csöndes és árnyékos mellékutcájában. München melletti öröklakását bérbeadta, s véglegesen átköltözött Budapestre.

Czupy nyaraló, Nemesbük 2013.

Balról: ifj. Körmendy Árpádné, Czupy József, neje Éva, Dr. Bátky Kázmé, Nemesbük 2013.

Mi pedig Nemesbükön, Hévíz közelében építettünk magunknak egy családi nyaralót, ahol az év javarészét töltjük el. Ez ugyan nem csupán nyaralás, mert a ház, de főleg a nagy telek sok munkát jelent. Jutalmunk azonban a sok finom gyümölcs, ami a kertben terem.

Édesanyám 2015. október havában a mi nyaralónkban elesett. Ennek következtében agyrázkodást kapott, és a lábai is annyira megsérültek, hogy mentők vitték be a keszthelyi kórházba. Három hét múlva hozhattuk csak vissza, sajnos nagyon gyenge állapotban. Mivel egészségi állapota nem javult, sőt inkább gyengült, visszamenni Budapestre már nem tudott. Meg kellett válnia szeretett kis otthonától. Nekünk sikerült részére itt Nemesbükön, nem messze nyaralóinktól, a 2014 márciusában megnyílt Életfa-Seniorendomizil-ban egy kis lakórészt kapni. Ezen új életszakaszában édesanyám, hála a kitűnő ellátásnak és az odaadó törődéssel gondoskodó személyzetnek, nagyon jól érzi magát.

Életfa-Seniorendomizil, Nemesbük 2016.

**A születésnapi torta az Életfa-Seniorendomizilban.
Nemesbük 2016.**

**Dr. Bátky Kázmérné 95-ik
születénaja.
Nemesbük 2016.**